

MADŽARSKA za prvomajske počitnice, 2024

Madžarska je naša vzhodna sosedka in ker je blizu, jo kar nekako odrivamo za daljše potepanje. Ker pa tokrat nisva imela ideje kam in ker imava Bugac v lepem spominu, sva se odločila, da en teden preživiva na Madžarskem.

Od doma sva se odpeljala v petek, 26. 4., popoldan in mejo prečkala na MP Pince. Usmerila sva se proti Kapusvaru. V mestu sva preverila, kako izgleda parkirišče na koordinatah [46.3511,17.7995](#). Je ob bazenskem kompleksu, makadam, ob cesti, kljub temu pa sva se strinjala, da bi se dalo tukaj tudi prespati. Odpeljala sva se naprej, v majhen kraj Bikaľ, na večje parkirišče [46.3331,18.2792](#). Tukaj sva ob spremljavi ptičjega petja mirno preživela noč.

27. 4.

Lepo, sončno jutro, ptice pa so kar tekmovali, katera bo glasneje pela. Nikamor se nama ni mudilo. Po zajtrku sva še malo pogledala okrog, potem pa se po lokalnih cestah odpeljala proti Bugacu. Ceste so tako - tako, ene lepo obnovljene, druge pa ... Ob cesti, blizu kraja Decs, sva opazila parkirni prostor [46.28818,18.67398](#). Branko je takoj zavil nanj. In prav je naredil. Na tem zemljišču je kapelica, okrog in okrog pa so čudoviti razgledi na vinograde in polja.

Potem pa naju je navigacija z glavne ceste zapeljala na stranske. V Gerjenu bi morala čez Donavo, pa nimajo mostu. Čez vozi trajekt, ki pa ob sobotah ne vozi. Obrnila sva nazaj, na novo cesto, ki je na navigaciji še ni, in se odpeljala do Dunafoldvar-a, tam pa je most čez Donavo. Pri tem nama je bil zemljevid v veliko pomoč.

V Szeksardu se je zgodba z navigacijo ponovila. Hotela sva v Bodri, kjer imajo precej veliko klet, pa naju je vztrajno usmerjala na ozko cesto. Dvakrat sva obračala, se odpeljala že iz mesta, pa je Branko bil trmast. Zrušil je vse nastavitve, ponovno naložil in – uspelo je. Do kleti pelje široka cesta po dolini (prej sva vozila v hrib).

Če dobro pogledate, vidite obliko ceste. Ta je betonirana v lok, da voda ne spodkopava bankine, temveč steče v dolino po sredini ceste.

Klet, restavracija, lepo urejena okolica, mirno, ven iz mesta. Odlična lokacija.

[46.32993,18.66592](#)

V Bugac sva se pripeljala zvečer. Najprej sva se odpeljala do salaša po informacije, nato pa v vas Bugac na parkirišče sredi vasi [46.6871,19.6797](#). Pred spanjem sva šla še na sprehod, videla vaško gostilnico in se usedla na vrt. Pivo 1,70 €, kepica sladoleda 1,09 €. Zmerno, kajne?

28. 4.

Ko sem zjutraj naredila kratek obhod parkirišča, sem odkrila vodo na pipi. Seveda sva to izkoristila. Potem pa šla nazaj na salaš [46.6681,19.6342](#). Imajo travnato parkirišče za AD z elektriko in vodo (15 €), kar pa midva nisva koristila. Počakala sva, da so odprli informacijsko pisarno, tam se tudi kupi karte za ogled predstave s konji. Ponujajo tudi vožnjo s kočijo in ogled muzeja. Vzela sva cel paket. Ob pol dvanajstih naju je kočija odpeljala približno 2 km po pustinji

do kobilarne. Malo sva bila zmedena, ker sva mislila, da se samo voziva (kriva pa je bila gospodična na blagajni, ki ni znala pojasniti cel potek dogodka). Zato sva se ravnala po ostalih – šla za drugimi do kobilarne in okrog, potem pa zagledala klopi, na katerih je že sedelo nekaj ljudi. Jasno nama je bilo, da bo predstava tukaj.

Predstava je prikaz pastirskega življenja. Trajala je 40 minut. Najprej so prignali krave, nato konje, pokazali igre, s katerimi so si nekoč pastirji krajšali čas. Za konec pa so povabili otroke, da so (po želji) sedli na konja in naredili nekaj korakov. Ko je bilo konec, sva se še sprehodila okrog pašnikov in...v daljavi zagledala kočije, ki so že odpeljale. Pa me je mlada gospodična potolažila, rekla je, da naj greva v muzej, kočija pa bo prišla nazaj.

V muzeju sva si pogleda vse fotografije in predmete, ki so jih imeli pastirji in tudi ljudje na vasi, potem pa je že prišla kočija.

Z velikim užitkom sva v AD pojedla nedeljsko kosilo (goveja juha, panirani zrezki, solata), nato pa si privoščila počitek.

Pred odhodom sem šla z loncem v restavracijo in prosila, če lahko kupim bograč juho. Prijazen natakar je vzel lonec, šel v kuhinjo in se vrnil s polnim loncem. Plačala sem, nato pa mu za prijaznost prinesla dve čokoladi. Z nasmehom ju je vzel in se mi galantno priklonil.

Sredi popoldneva sva se usmerila proti Kecskemetu in naprej po cesti 5 do Budimpešte. Kljub temu, da je bila ura že šest, ko sva prišla v Budimpešto, so bile ceste polne avtomobilov. Potem pa še obvoz in po polžje sva se premikala k najinemu cilju [47.53670,19.05836](#), manjše parkirišče pod mostom čez Donavo v neposredni bližini Margaretinega otoka. Imela sva srečo, ker je ravno odpeljal en avto in nama s tem naredil prostor. Peš na otok, potem pa večerja in spanje.

29. 4.

Čeprav je še zvečer bilo na cesti polno avtomobilov, posledično pa hrupno, je noč minila v tišini. Zjutraj pa: Kdaj si pa okno oprl? ...Saj ga nisem.... Potem je pa bil odprt celo noč. Ha, kaj ti pomaga alarm, če pustiš odprto okno! Ampak – to tudi pomeni, da ni na vsakem koraku nepridipravov, pa čeprav si sredi milijonskega mesta.

Vožnja iz Budimpešte je bila tekoča, ujela sva zeleni val in hitro sva prišla v predmestje. Vozila sva po cesti 11, na desni strani sva imela Donavo. Najin prvi cilj ta dan je bil ogled skansena

(muzej na prostem) v Szentendre [47.691639,19.04875](#). Žal pa je bil ponedeljek in muzej zaprt. In greva naprej.

Malo sva raziskovala parkirne prostore.

[47.67676,19.0824](#) je P med drevesi, včasih je to bil park, danes pa je zapuščeno. Imajo pa igrišče za pse. V neposredni bližini vode. Primerno za spanje.

[47.79492,19.036495](#) je naslednje parkirišče, v kraju Dunabagdany. Poleg je pekarna, tlakovano, s pogledom na Donavo.

Ne daleč naprej pa sva našla čudovit prostor tik ob Donavi poleg trajektne postaje. Trajekt je samo za pešce. Najprej je parkirišče za goste gostilne (visi), midva sva se parkirala na travnati površini pod vrbbami [47.804310,19.008567](#). Odločitev je padla – tukaj bova prespala.

Bil je lep sončen dan, Branko je pripravil skuter in odpeljala sva se, najprej, v Visegrad, nato pa v Esztergom. Že na vhodu v mesto sva opazila veliko cerkveno kupolo. Peš sva se sprehodila ob Donavi (ogled bazilike sva načrtovala za naslednji dan), na drugi strani pa je že Slovaška. Zapeljala sva se čez, v kraj Šturovo, takoj je na desni strani veliko parkirišče [47.79837,18.72677](#), s slovaške strani pa je pogled na baziliko še lepši. Seveda sva priložnost izkoristila za obisk Lidla, z evri se le lažje znajdeš kot s forinti.

Čas je bil, da se začneva vračati. Naredila sva krog in opazila AD s celjsko registracijo. Ustavila sva in pozdravila. Neverjetno, pogovor je stekel, kot da se poznamo že dolgo. Zaželeli smo si srečno pot in se razšli.

Še postanek v Visegradu, ogled gradu [47.79348,18.98250](#). Zelo lepo, vredno ogleda. Krasen pogled na Donavo in okolico.

Galaxy A32

Galaxy A32

Lačna sva se vrnila in z veseljem sva pojedla bograč iz Bugaca. Nato pa počivala in dobesedno uživala v pogledu na Donavo, na trajekt, v poslušanju ptičjega petja.

30. 4.

Treba je bilo izpolniti dolg, obisk skansena. S skuterjem nazaj v Szentendre. Vstopnina za seniorje je polovična (senior od 62 let), 3000 ft + 1500 ft.

Skansen je razdeljen na več enot, ustanovljen je bil leta 1967 in obsega 63 ha. Narejen je bil po švedskem vzoru (iz prve roke povem, da na Švedskem pa znajo narediti muzej na prostem).

Mislila sva, da bova v eni uri videla vse, pa sva se močno zmotila. Štiri ure sva hodila, potem pa, oba utrujena, rekla, pa poglejva še del čez cesto. Prava odločitev. Najprej je prikazan mejni prehod v Romunijo, nato pa Transilvanija, mesto s kavarno, lekarno, trgovino. Na trgu pa mestna gospoda. Kot da si stopil v film. Krasno. V kavarni sva naročila pijačo in doboš torto, posedela zunaj in opazovala meščane.

Zadovoljna z ogledom in utrujena od hoje sva se vrnila k AD, pojedla kosilo in se odpeljala v Štornovo (SK) v trgovino po nakupih in na bencinsko črpalko (cena goriva je nižja kot na Madžarkem). Potem pa nazaj čez mejo v Esztergaom na P ob Donavi [47.79579,18.7341](#).

Peš sva šla do bazilike Marijinega Vnebozetja, žal pa je bila ura že skoraj pet, ko zapirajo. Prijazna gospa na blagajni nama je razložila, da se maja zapira ogled ob 17. uri, junija pa je odprto do 18. ure. Zato nama ni mogla prodati vstopnic za vzpon na kupolo, ogled cerkve pa je brezplačen. Pohitela sva v cerkev, veličasten je pogled proti stropu, čez 10 minut pa sva že morala ven. Sprehodila sva se okoli, se naslanjala na kamnito nizko obzidje in uživala v pogledu na Donavo in na Slovaško.

Popoldan se je bližal koncu, prihajal je večer, z njim pa vedno več ljudi. Parkirišče se je polnilo. Vsi so odhajali proti mestu. Po večerji sva tudi midva šla pogledati, kaj se dogaja. Bil je predvečer prvega maja, ljudje so se zbirali ob reki, po njej pa so plule manjše ladje okrašene z lampioni. Vse je bilo pospremljeno z glasno glasbo in moderatorjem. Ker ne pozna tega običaja, nisva videla pomena teh ladij in vrnila sva se v AD.

1.5.

Noč je bila zelooo glasna. Na ladji, zasidrani na Donavi, so vrteli glasbo do 4. ure zjutraj. Saj, če bi bila glasba prijetna za uho, bi še šlo, tako pa je bilo vse preveč divje.

Odločila sva se, da ne bova čakala do 10. ure, ko odprejo kupolo na baziliki. Po zajtrku sva se odpeljala na podeželje.

Na bencinski črpalki v Tatabanyi sva dobila vodo, nato pa na hrib [47.58653,18.40921](#). Ker je bil praznik, je prihajalo vedno več ljudi. Naredili so si piknik, se igrali in se sprehajali po tematskih poteh. Tudi midva sva šla po eni od teh. Poti so primerne za lažjo pohodno obutev.

Naslednji cilj je bil Csátvar [47.3873,18.4394](#). Parkirišče je izhodišče za vzpon na hrib Haraszt. Obula sva pohodne čevlje in šla. Pot pelje po gozdu, vsake toliko pa so informacijske table o rastlinah in živalih. Je krožna pot, vendar se midva pri sestopu nisva najbolje znašla in čez nekaj časa prišla na isto pot, po kateri sva se vzpenjala.

Še vedno je sijalo sonce, bilo je sredi popoldneva in odpeljala sva se poiskati jamo Barachaza Barlang [47.377285,18.440419](#), parkira se na [47.37577,18.44315](#). Jama je odprta 24 ur, brez vstopnine. Dolga je 87 m. Vstop je zelo ozek, strop nizek (zato sem dvakrat z glavo udarila v skalo). Obvezno potrebuješ svetilko in hlače, ki jih ni ravno škoda, ko se umažeš z blatom. Midva tega nisva imela s sabo, zato sva se kmalu po vstopu obrnila nazaj ven. Zagledala sem potko, ki pelje nad jamo in vzpela sva se po njej. Na vrhu je planota s cvetočim rastlinjem in lepim razgledom.

Še zadnji ogled – dnevni kop boksita Gant – Banyatelep [47.367937,18.38817](https://www.banyatelep.com). Boksit je najpomembnejša aluminijeva ruda. Na tem mestu so nekoč kopali boksit, danes pa je to muzej na prostem, imajo pa še muzej v tunelu. Res vredno ogleda. In ker nama ta dan še ni bilo dovolj hoje, sva rinila še v hrib in po drugi strani nazaj. Kar malo strašljivo zaradi strmine in kamnitega materiala na tleh.

Za prenočevanje sva se vrnila na P v Csatvarju (47.3873,18.4394) in v miru prespala.

2. 5.

Res odlično spanje.

Nadaljevala sva v smeri Veszprema. V vasi Tes sva naredila postanek, da bi pogledala dva mlina na veter. Do mlinov se gre skozi dvorišče hiše (pobirajo vstopnino), vendar je bilo zaprto. Parkirišča ni, Branko je parkiral sredi vasi na koordinatah [47.25864,18.03248](#). Ker je bilo mrzlo, pršel je dež, sva se hitro vrnila v zavetje AD in se odpeljala. Do kraja Zirc. Imajo precej veliko cerkev, dvorec in arboretum, parkirišča pa ne. Parkirala sva ob cesti [47.26225,17.87357](#), 200 m naprej je vhod na dvorišče cerkve in palače. Tam je tudi informacijska pisarna, kjer kupiš vstopnico. Midva sva se odločila za ogled arboretuma. Ni posebej velik, v eni uri ga prehodiš, je slabo vzdrževan (ali pa smo mi razvajeni z našim arboretumom Volčji Potok), premore pa kar nekaj precej starih dreves.

Po kosilu, ki sva ga pojedla na parkirišču trgovine Tesco [47.26585,17.87710](#), sva šla še v trgovino in ugotovila, da cene sploh niso nizke. Se pri nas marsikaj dobi ceneje.

V Veszprenu sva parkirala pod hribom s cerkvijo in gradom (600 m peš do tja) in 2 km peš do ZOO. [47.0972,17.9060](#) Vreme je bilo lepo, sončno, zato sva se s skuterjem odpeljala v Herend v muzej porcelana.

Muzej: [47.131601,17.753333](#) P: [47.130742,17.752663](#)

V muzeju se seznaniš z izdelavo porcelana in z že narejenimi izdelki iz različnih obdobij. Lepo prikazano.

Ko pa sva prišla iz muzeja, je začelo škropiti, v smeri Veszprena pa je bilo nebo temno. Vedela sva, da bova mokra.

In res sva bila. Premočena do kože. Deževalo je vedno močnejše, razbesnela se je močna nevihta. Branko je ustavil pod nadvozom, pripeljal je tovornjak in v naju plusknil vodo s ceste. Ali sva lahko še bolj mokra kot sva že bila? Tik pred odcepom za Veszpren sva padla v luknjo, ki jo je zakrivala voda. K sreči se nisva prevrgla, motor naju je potegnil iz nje. Blizu je avtobusna postaja, nekaj minut sva vedrila, potem pa se počasi odpeljala v mesto in k AD. Kar nekaj časa je bilo treba, da sva se preoblekla in »razstavila« mokra oblačila po avtu. In potem je posijalo sonce. Kot da se nama je posmehovalo. Midva pa sva se šele zdaj zares zamislila – kaj bi bilo, če bi se v tisti luknji prevrgla.

Pred spanjem sva šla še na sprehod po mestu. Veszpren je zelo lepo mesto, čisto, urejeno, na vsakem križišču so smerni kažipoti.

3. 5.

Jutro je bilo oblačno, poslovala sva se od mesta in se usmerila proti Balatonu. Prvi postanek sva naredila v Csopaku [46.97205,17.93894](#) Odlično parkirišče, urejeno, vse v cvetju, voda, igrala, ptice in druge obvodne živali. Tukaj bi se dalo preživeti cel dan.

Od 3. do 5. maja imajo na Madžarskem Triatlonbalton in celo pot ob jezeru sva vozila vzporedno s tekači.

V Balatoundvori je camper stop [46.90531,17.80399](#) na aplikaciji piše, da stane 25 €. Branko je spraznil kaseto, v skrinjico sva dala 1 €, lastniku pa rekla, da greva naprej.

V Szigligetu imajo grad. V bistvu so to razvaline, ki pa so jih od leta 1950 uspeli urediti za turiste. Teh pa je bilo v času najinega obiska veliko. [46.803643,17.434354](#) vstopnina: 2000 ft

Grad je vreden obiska. Stoji na hribčku, nekdanji vulkan, z njega pa je lep razgled v dolino. Kar nekaj časa sva se razgledovala, potem pa se odpeljala v Tapolco na ogled jame. Ni nama uspelo, sprejemali so samo še rezervacije. Uslužbenec nama je rekel, da naj prideva naslednji dan ob 9.15 in bova lahko šla na ogled brez rezervacije. Pa jutri, sva si rekla.

Prespala sva na parkirišču ob jezeru v Szigligetu [46.78586,17.43490](#). Parkirišče je veliko, družbo pa sta nama delala še dva druga avtodoma.

4. 5.

Nazaj v Tapolco. Odprejo ob 9.30, jaz pa sem že ob pol devetih stala pred vrati. Kmalu se nas je nabrala lepa skupinica ljudi, tudi Slovencev. Ob pol desetih so odprli, procedura pa je naslednja: na blagajno, nato čakaš, potem te napotijo na ogled razstave o jamarstvu in kamninah in na koncu se spustiš po stopnicah v jamo. Tam te pričaka uslužbenec in ti pomaga v čoln. Voziš se sam. Vse skupaj traja 5 minut. Vstopnina za oba je bila 18 €. Zaključek: veliko pompa, nič posebnega, za ta denar premalo.

Na poti domov sva ustavila še v rezervatu bivolov Kapolnapuszta [46.581749,17.202955](#). Ta ogled pa priporočam, sploh, če imate s sabo še otroke. Kratek sprehod, približno 1 km, in ogled živali: bivoli, ovce, osli, podzemne veverice. Pa samo 4 € za oba.

Potem pa samo še domov. Prevozila sva 1136 km.

Kaj reči za konec?

Oba sva bila nad Madžarsko prijetno presenečena. Ima veliko za pokazati, mislim na naravo, ljudje izredno prijazni, ravno prav zgovorni. Tudi pomahali so, ko sva peljala mimo.

Breda Krajnc in Branko Kosi